

[Finansministeren.]

meget optaget af spørgsmålet om, hvordan vi kan få en bedre indkomststatistik. Der er vistnok almindelig enighed om, at det er tiltrængt.

Og så skal jeg kun til sidst sige til det ærede medlem hr. Rimstad, at jeg naturligvis er glad over, at jeg ikke skal opfatte det ærede medlems tale i går som et personligt angreb på mig. Det var måske lidt svært ikke at gøre det, men jeg siger i hvert fald tak for denne bemærkning. Men min taknemlighed går ikke så vidt, at jeg ikke fortsat anser mange af det ærede medlems betragtninger for usaglige, deriblandt den betragtning, at den udgiftsstigning på de 400 mill. kr., vi har talt om, skulle være udtryk for en fantastisk socialdemokratisk ødselhed, og at der skulle være tale om udgifter, der siver igennem uden folketingets kontrol. Det mener jeg stadig væk er usaglige bemærkninger. Der var vel også andre ting i det ærede medlems tale, jeg ville give samme karakteristisk, men det tjener vel ikke noget formål at gå i enkeltheder hermed.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen): Det ærede medlem hr. Rosing hævdede, at der netop i Grønland var mulighed for en virkelig langsigtet planlægning. Uden at tage stilling til denne vurdering vil jeg gerne sige, at Grønlandsudvalget af 1960 anviste jo nedsættelse af Grønlandsrådet, der skulle have det sigte at tilvejebringe en realitetsbetonet planlægning, men — må jeg da understrege — så vidt dette nu kan lade sig gøre under de forhold, der råder omkring Grønlandsspørgsmålet på fiskeriets område, hvis betydning for produktionsanlæggene jo er aldeles afgørende.

Vi har jo set forskellige eksempler på, at forudsætninger, som man anså for at være nogenlunde sikre for bare et eller to år siden, nu antages at være væsentligt ændret i dag, i hvert fald i et omfang, som gør, at sagkyndige er betænkelige ved at fastholde den investeringstakt, som man regnede med endnu for blot få måneder siden.

Om man i øvrigt skal følge det ønske, som det ærede medlem har givet udtryk for med hensyn til at lade fiskeriministeriet foretage en undersøgelse som grundlag for investeringer i produktivitetfaciliteter, af

hvad art nævnes kan, skal jeg ikke tage stilling til. Det er vel et problem af en så vidtrækkende karakter, at jeg skønner, at en vurdering heraf må finde sted for et andet forum, hvor sagkundskab også kan tages med i disse overvejelser.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): En enkelt bemærkning fra det ærede medlem hr. Thestrup gør, at jeg har bedt om at få lov til at gøre et par bemærkninger her. Det ærede medlem sagde ting, vi var meget enige om i øvrigt om uddannelse og forskning, men det ærede medlem takkede så for en udtalelse, jeg skulle have fremsat om, at der også vedrørende forskning skulle gennemføres rimelige besparelser. Den udtalelse vil jeg meget nødtigt lade stå natten over, dels fordi jeg ville være meget betænkelig ved at tilslutte mig den, når vi ser, hvordan forskningssituationen er, dels og navnlig fordi jeg ikke sagde det. Det, jeg sagde — og som jeg mener i høj grad imødekommer nogle af de synspunkter, det ærede medlem var inde på i går — var, at det var vigtigt, om vi nu kunne få det forskningens fællesudvalg, som universitetsadministrationsudvalget har været inde på, til at rådgive regering og folketing på dette meget vanskelige felt, og jeg understregede, hvordan der i høj grad var brug for øget indsats og for organer, der kan yde alle os, der har bevillingsansvaret, råd og vejledning på dette punkt. Det var, hvad jeg gav udtryk for, og jeg synes, det var rigtigt at sige det med det samme.

Da jeg er her, må jeg måske svare det ærede medlem hr. Lysholt Hansen, som pegede på det problem, at mange unge, der kom f. eks. fra gymnasier ude og ind til universitet og læreanstalter her, føler sig en lille smule usikre og fortabte ved starten af studierne. Det ærede medlem brugte dette til at spørge, om vi ikke kunne lære dem i gymnasiet, hvordan man studerer. Jeg er helt enig med det ærede medlem i, at der er et problem, men jeg tror også, det ærede medlem vil indrømme, at hvis man ser, skal vi sige de nye linjer i gymnasieundervisningen, som kommer til udtryk i den røde betænkning — og som i øvrigt også kommer til udtryk i den blå og i alle mulige andre gode farvede betænk-